

maj 2022

Mediteran 2022

Jadran

2. maj 2022, ponedeljek

Vrsar-Unije

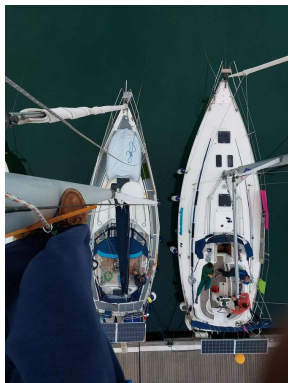
Po dveh delovnih dneh smo končno pripravljene na odhod. Prtljaga je zložena kot lego kocke, hladilnika polna do vrha, vodni in naftni rezervoar tudi.

Slovo od sosedov na domačem pomolu je prisrčno. Brez šnops kele seveda ne gre. Vsi si želimo, da se jeseni srečamo enako zdravi in "mladi".

Rahel jugo-zahodnik naju počasi poganja proti jugu Istre. Pred Pulo ga genaker ne ujame več dovolj. Do Unij smo obsojeni na ropotanje mašince.

Unije so mrtve, ni žive duše. Pomol je k sreči prazen. Na Kvarnerju je precej neugodno valovanje in sredi noči res nebi bilo prijetno iskati bolj miren pristan.

Varno zvezani z obalo vsi trije hitro pademo v globok spanec.

še zadnje priprave

vesela družina našega pomola

letošnji popotniki

še zadnji pozdrav

že v Kvarnerju

3. maj 2022, torek

Zapuntel, Molat

Po obveznem jutranjem sprehodu po zapuščeni vasi izplujemo. Edina živa duša, ki jo srečamo na polju pred pokopališčem pove, da so se včeraj Slovenci množično odselila nazaj domov. Katamaran in Premuda sta jih komaj uspela naložiti.

Do južnega konca Srakan imamo burjo, naprej do Ilovika motor.

Na Iloviku upleniva tri limone, spijeva obredno pivo pri Amicu in z domačini pokramljava o njihovih problemih s pristaniščen v Mrtvaški.

Do Zapuntela jadrava, malo z jadri na levi, malo na metulja. Hitrost ni zavidanja vredna, se pa premikava.

V Zapuntelu se veževa bočno na notranjo stran pomola za linijo. Kljub temu, da ne nudijo prev nič, znajo tudi sredi noči računati. Z računom 200 kn, brez računa 100....

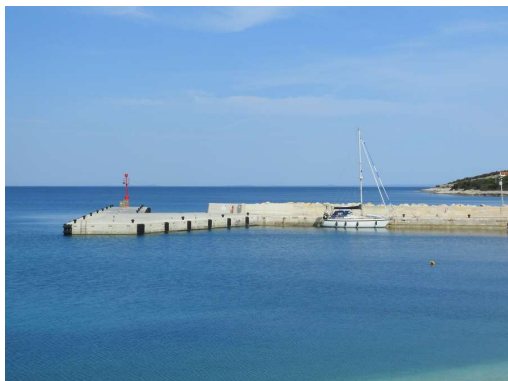
Nismo še v pravi morski formi. Pojemo pohane bezgove cvetove in se hitro znajdemo pod kovtrom.

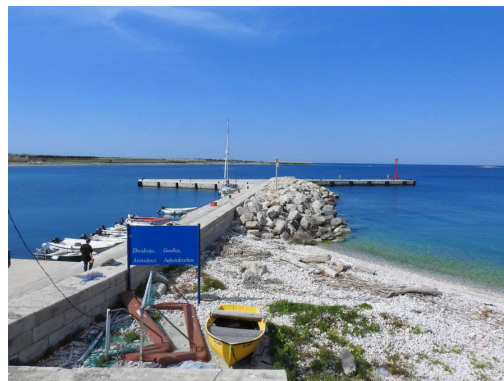
Unije

dograjen pomol

dograjen pomol

dograjen pomol

proti jugu, Silbanska vrata

že v funkciji

4. maj 2022, sreda

Komoševa, Iž

Po 12 urah mirnega spanja oživimo spočiti.

Okoli nas se bolj malo dogaja. Zapuntel spi zimsko spanje. Od edinega ribiča kupimo dve sipi. Poklepetamo s posadko madžarske jadrnice HR 37. Par srednjih let in večji kosmatinec so namenjeni v Gibraltar. Podjetni Šiptar, ki ima pekarno v Jaziju, vsako dopoldne razvozi svež kruh po naročilh po vaseh. Za nas ga kupi inkasant, ko opazi, da se kapitan malo prepozno v nizkem letu podi proti prodajalcu.

Do južnega rta Rivanja je bonaca, v nadaljevanju plovbe do Malega Iža Yanmar nadomesti jugo-zahodnik.

V Komoševi ni nič novega. Pomol je prazen, vas tudi. Kasneje se privežeta še avstrijska in čarter Elanki 33. Edina gostilna deluje in Avstrijci so bili s pico zelo zadovoljni.

Mi trije se povzpnejo po 362 stopnicah do Milivoja v zgornjo vas, Muče. Arno naju nezmotljivo vodi, čeprav je bil v svojem mladem življenju tu le enkrat.

Pri Milivoju sta na obisku njegov sin in snaha, ki že 30 let živita v Ameriki. Sin Miljenko se je raje izselil, kot šel na fronto. Imata štiri odrasle otroke, četvorčke. Odkar so otroci odšli od doma, sta večkrat na Ižu. Zelo prijetna človeka sta. Sin je podedoval očetov črni humor in pogovor med njima je zelo sočen. Snaha je bolniška sestra in izžareva neskončno milino. Nekaj uric smo prav prijetno klepetali.

Zapuntel

regata...

Abramov pršut iz Svetega pri Komnu

Milivojeva družina (z obiski)

5. maj 2022, četrtek

Hramina, Murter

Sprehod, kavica in izplujeva.

Do Murterja motoriramo. Piha jugo točno v naši smeri, tudi če jo malo popravimo, s strašno močjo 5 do 10 vozlov. Okoli nas se vrste čarter regate. Jadrnice se premikajo (ali pa tudi ne) kot duhci...

Murterinski prijatelji to pot niso na Lavsi, ampak doma. Ker je njihova pasara Lonča začela konkretno puščati in je na kopnem, nam posodijo svoj vez v pristanišču domačinov. Lara je parkirana približno tako, kot so sardine v pločevinki. Vplutje se je nekako izšlo, kaj bo z izplutjem, boste izvedeli pojutrišnjem. Za jutri je napovedan dež.

Na tem privezu smo varni pred vsemi vetrovi. Še pijavica bi nas težko izvlekla....

Pred spanjem opazujemo, kako se doliva gorivo v gliserje Kornatskih rangerjev - nekaj v tank gliserja, nekaj v kance za v avto (za rezervo za hude čase) ... So tudi edini, ki so komentirali, najin vez.

6. maj 2022, petek

Hramina, Murter

Dopoldan med dežnimi kapljicami še uspemo opraviti nekaj nakupov in z našim prijaznim gostiteljem spiti kavo v bližnjem bifeju, nato se ulije in lije in lije.

Iz milivojevega boba kuham meneštro, kapitan šraufa, kar še ni uspel pošraufati.

Prav prijeten, miren dan je bil.

Škrebjanje dežja nas kmalu uspava.

spanje pravičnega.... ali 5 minut miru

7. maj 2022, sobota

Zlarin, Zlarin

Ne lije več, le še tu in tam rosi. Kapitan gre že navsezgodaj z Ivom odmontirat sončne celice s strehe njegovega bungalova za oddajanje na malem otočku nasproti Hramine. Hkrati tja odpeljeta še novo kritino. Vrneta se sredi dneva. Ivo odbrzi domov na kosilo, mi naprej na jug.

Iz dobro zavarovanega priveza je enostavneje izpluti, kot je bilo vpluti. Velika gliserja kornatskih rangerjev, ki sta bila v četverovezu vezana poleg nas, manjkata. Eden je izplul že včeraj, drugi je danes odpeljal lovce in enega preplašenega štirinožca na otoška lovišča.

Dolijemo gorivo in na operativnem pomolu vodo. Zadnja operacija bi bila v sezoni malo težje izvedljiva. Na pomolu danes ni bilo niti turističnih bark niti ljudi.

Ko priplujemo iz zavetja otočkov pred Hramino, dvignemo jadra in jadramo vse do Zlarina. Večinoma piha severo-zahodnik. Da nebi bilo dolgočas, poskrbijo nevihte. Sprehajajo se nad kopnim in kratkotrajno vplivajo na smer in jakost vetra. Piha od 8 do 24 vozlov, 24 le krajši čas.

Zasidramo se na običajnem mestu južno od vile Maglice. Novo sidro Vulkan, ki ga je pošta dostavila pol ure pred odhodom iz Ljubljane, se takoj vkoplje. (Dobavni rok je bil konec maja...)

Zvečer gremo na pivo v Alduro (gostilna na začetku glavnega pomola). Cenam piva bi včasih rekli dubrovniške, danes je to priprava na hude čase (sezone), kdo bi vedel.

drva so se pripeljala...

v muhastem maju bodo še prav prišla

8. maj 2022, nedelja

Zlarin, Zlarin

Danes je čas za obiske, pranje perila in sprehod.

Zjutraj prvič na tej poti zaplavava okoli barke. Morje ima dobrih 17 stopinj, mikavno je.

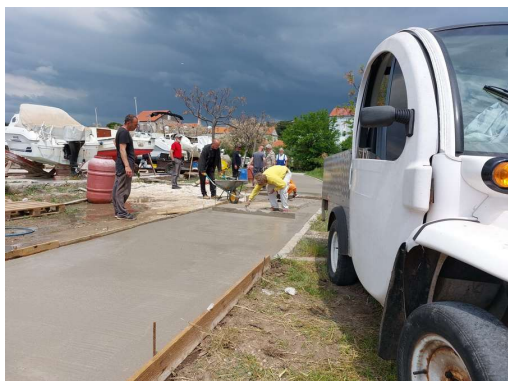
Po zajtrku obiščeva Ano in Velibora. Lara je sidrana prav pred njuno hišo. Kot vedno marljivo delata okoli hiše, v hiši. Nikdar ne mirujeta. Vrt je urejen do zadnje rastline, apartmaji za oddajanje so na novo prebarvani. V senci velikega oreha

popijemo pivo in poklepetamo. Pridružita se še hči od Maglice (Maglite) in njen mož. Perilo se bo opralo in obesilo po Ani, zlata je. Mi trije se raje odstranimo, ker prijatelja pričakujeta še nove obiske.

Sprehodimo se skozi vas proti notranjosti otoka. Vaščani imajo delovno akcijo. Betonirajo potko. Razrita je tudi glavna ulica, že od zime. Še slabše kot v Vrsarju, kjer so glavno ulico razsuli za Veliko noč. Do sezone bo tlakovanje morda uspelo...

Na koncu vasi Bogdan povpraša sosede opuščenega vrta, če sme utrgati nekaj bezgovih cvetov. Dobiva cvetove, odlično travarico in kapljico pogovora. Še dobro uro raziskujeva vas naprej in nazaj, preden so pohani bezgovi cvetovi na nedeljskem jedilniku. Ponovno dežuje.

Zvečer pri Ani in Veliborju ob fritulah in domačem vinu dokončamo dopoldan začete teme.

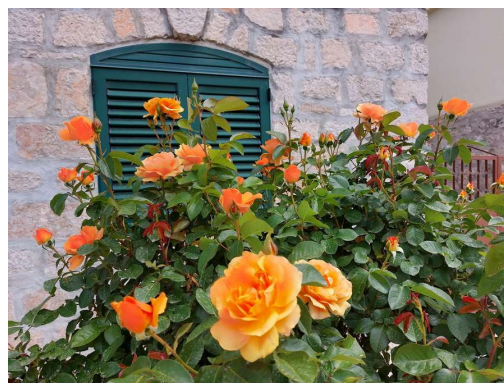
delovna akcija na Zlarinu

burno vreme na mirno nedeljo

trenutni izgled glavne ceste

lepe vrtnice

povsod cveti mak

cerkvica Gospe od rešelike

obeležje

"novoletni okraski"

tamaris je v polnem cvetu

Zlarin

9. maj 2022, ponedeljek

Stončica, Vis

Čas je za premik. Najprej po vodo na glavni pomol in v trgovino po kruh in mleko. Sledi izlet do Šibenske rive. Jordanka le uspe zapustiti izgubljenega Tončija (Alzheimer) in pridirja na kratek klepet na barko. Potem končno naprej.

Pri trdnjavi na vstopu v Šibenski kanal postaviva jadra in jadramo dokler veter sredi morja 12 milj pred Stončico ne ugasne. Ponovno nevihte nad kopnim vplivajo na vetrove. V kanalu med Zlarinom in kopnim celo krajšava jadra, pred rtom Ploča za 15 minut vklopiva motor. Za Vis se odločiva zaradi smeri vetra. Izkaže se, da ni tako ugodno, kot je kazalo na začetku. Vetra je vse manj in vedno bolj v krmo, valov z boka vedno več. Ob sončnem zahodu obupava, pospraviva jadra in vklopiva motor.

V Stončico se priplazimo sredi noči in se vežemo na eno izmed boj. Sidranje odpade. Boje najbližje obali so pritrjene na globini 15 m. Boj je 15. Zasedene so bile 4, z nami vred.

Izgleda, da še kar nekaj dni ne bo dostojnih vetrov. Za napredovanje bo potrebno izkoristiti vsak piš.

10. maj 2022, torek

Stončica, Vis - Ubli, Lastovo

Zjutraj izplujemo preden nam uspejo zaračunati bojo. Morje je mirno, vetra ni. Počasi motoriramo proti Lastovu.

Nekje na sredini poti zabrni panula. Bogdan previdno vleče divjo ribo. Plava sem in tja, naprej, nazaj, kot torpedo. Uspeva uloviti prvo letošnjo ribico, trupca. Očiščen tehta dobro kilo. Pa bo hrane za dva dni. Čeprav trupec ni prav okusna riba, se ga da z malo potrpljenja dobro pripraviti.

Drugo polovico poti jadramo na nežen maestral.

Študirava vremenske karte in naštudirava, da bo morda najbolje pot čimprej nadaljevati. Ponoči in jutri veter bo, v četrtek ga ne bo prav nič.

V Ublju opravi kapitan del izstopnih formalnosti kar v kafiču. Tam najde luškega kapitana in mejnega policaja. Do policaja

se mora vseeno sprehoditi, da izstop iz Hrvaške vpiše v računalniški sistem. Dolijemo nafto in pivo in izplujemo.

Okoli Lastova vetra ni dovolj. Osem milj južneje pridemo v področje jadranskega severozahodnika. Krepi se. Jaz dežuram v večerni izmeni in seveda vedno najmočnejše piha, ko gre kapitan spat. Pred polnočjo vleče do 24 vozlov - veter ne upošteva nobene napovedi. Zbudim kapitana, da skrajšava jadra. Prehitro gre...

svetilnik na rtu Stončica

firtala iz "jordankinih" divjih špargljev

Ubli, Lastovo

11. maj 2022, sreda

Ubli, Lastovo - Monopoli, Italija

Po polnoči gre kapitan še malo spat, če se temu lahko tako reče. Barka dosega mejne hitrosti za dolžino trupa in se v zmešanih valovih z občasnimi penicami precej premetava in stresa. Arno se tudi tresi in mirno zaspi šele dobro zagoden za mojim truplom ob 3h zjutraj.

Preden adrenalin letošnje prve nočne plovbe premaga utrujenost, zapeljem v roj ribičev, kočarjev. Brez AIS-a bi mi trda predla. Šibajo na vse strani. Ko se jim očitno umakneš s poti, te kakšen porednež z veseljem še nekaj časa cilja. Bogdan kasneje na jadranski plovni poti vijuga med tankerji, trajekti. En se mu celo umakne in potem malo klepetata po radiju - preganjata dolgčas...

Proti jutru se veter počasi umirja.

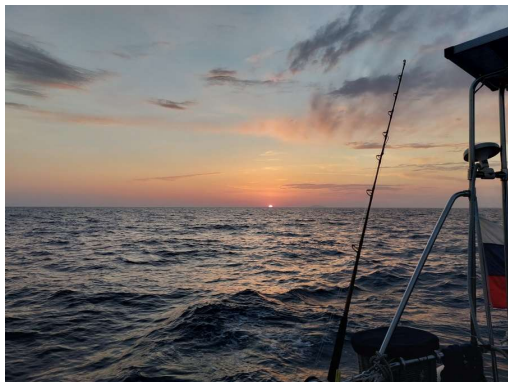
Ko zjutraj vsi trije dokončno oživimo, se znajdemo obkroženi z množico delfinov. Kamor pogledaš so delfini. Pridrviyo v peteroredih in kot izstrelki plavajo pod barko, po površini, prsno, hrbtno, čakajo, da jih dohitiš in zganjajo vragolije. Jadramo skozi delfinjo juho. Arno jih voha, sliši? Obdobno zalaja, kot da bi mu kdo nagajal. Delfini nas opazujejo in se zvedavo sprehajajo pod pasjim prijateljem. Arno dirja gor in dol po barki. Naredi več kilometrov kot na ljubljanskih pasjih poljanah. Predstava traja več kot dobro uro in pol, potem najbrž odjadramo iz njihovega ozemlja. Za slovo izvedejo skupinski skok.

Kmalu odide tudi veter. V zadnjem poskusu premikanja proti cilju z jadri, pospraviva obe jadri in po nekajletnem premoru

izvlečeva asimetrični špinaker, sicer krojen za prejšnjo Elanko 31. Uspešno ga razpreva, a ne pomaga kaj dosti. Vetra ni več in zadnjih 14 milj do Monopolija nastopa Yanmar. Bo vsaj topla voda...

V Monopoliju je na pomolu sv. Margarete vezana smo ena jadrnica. Javimo se "harbor masterju" in pristanemo. Bogdan se gre prijaviti Guardiji Costieri. V Monopoliju je potrebno vplutje prijaviti, sicer so oblasti lahko užaljene... Vez je zastoj. Ostanesh lahko 24 ur in po novem mora biti na barki vedno en član posadke. Sklepava, da so imeli malo preveč kraj...

Danes ponoči se obeta mirno spanje brez zibanja.

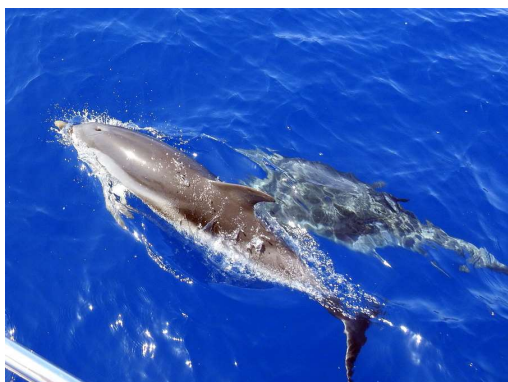
sončni zahod

družbo nam dela luna

pademo v delfinjo juho...

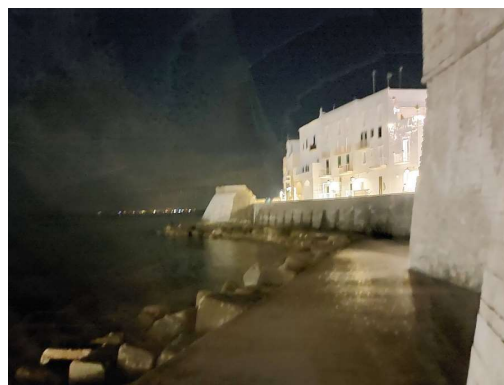

zvedavi Arno, zvedavi delfini

špi

Monopoli by night

12. maj 2022, četrtek

Monopoli - Savelletri, Italija

Kaj se lahko nekdanjemu PR managerju zgodi lepšega, kot da se zbudi naspan in stopi na pomol v pisano družbo jadrancev, ki se jim danes nič ne mudi, ker vetra ni in ga ne bo. Rekreativsko tekanje takoj prestavi na popoldan in se loti seznanjanja s sotrpini.

Pred nami je vezana avstrijska barka. Dva študenta (par) sta si vzela pol leta študijskega dopusta in nameravata objadrti Sredozemlje.

Za nami je vezana švedska barka. Dva starejša Šveda počasi plujeta iz Punata v Turčijo. Barka je sponzorska barka od delfina Kai iz piranskega zaliva. Kupila sta jo od Delfin charterja d.o.o. in z njo prevzela prispevek za delfine.

Pristane tretja barka, Blue Lilly, just around the world. Avstijec Johannes Ehrens Traut po 7 letih zaključuje svoj podvig iz Monfalcona v Monfalcone. Nekje vmes se mu je pridružila arabska sopotnica.

Klepet se zavleče. Zajtrkujeva ob 13h, zamnjava šotor z biminijem, ker je postalo poletno vroče, in ob 14.30 odropotamo (economy obrati) proti 2 uri oddaljenemu Savelletriju, kjer se lahko sprehajaš brez strahu, da ti odtujijo kakšen kos barke.

V pristanišču je vezana naša stara znanka, ribiška ladja Attila II. Istočasno priplujemo mi, mala pasara in Guardia Finance s svojim super raketnim gliserjem. Guardia se za kratek čas posveti italijanskim plovilom, nato odkoraka v bližnje gostilno.

Po ogledu Larinega podvozja, kapitan le najde čas za rekreativno tekanje ob lepo urejeni obali.

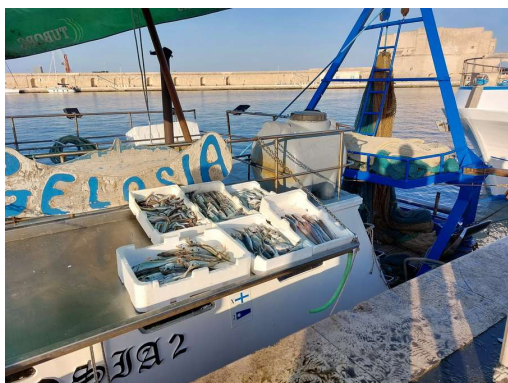
Pozno večerjamo. Ko se končno odpravimo na večerni sprehod, je večina lokalov že zaprtih. Počitniška vasica spi.

Monopoli včeraj zvečer

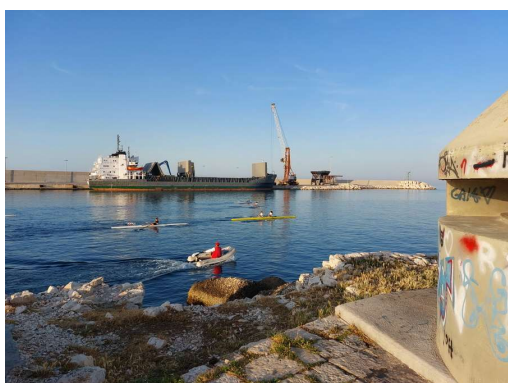
obala ribičev

ribarnice z bark

staro mestno jedro

Monopoli, zunanji valobran

Johan

Guardia Finanze rada zapravlja gorivo

manikura

13. maj 2022, petek

Savelletri - Brindisi, Italija

Vetra še ni. Jutro je toplo in mirno. Sprehodimo se do pekarnice, zelenjave, kave. Kapitan Attile nam pokaže kako do vode. Napolnimo rezervoar in še nekaj kant, da bomo brez vodooskrbnih skrbi do Paxosa ali Ligije.

Danes naj bi pihal SZ 2 bf. Ni veliko, a se vseeno odpravimo naprej, na »italijančka« (jadra-motor). Brez motorja vztrajamo le nekaj zelo počasnih milj.

Plovbo zaključimo v mestni marini Approdo dell'Indie. Vetrnega pogona za nadaljevanje ni. Na mestno obalo, kjer je vez zastoj, imava slabe spomine. Pred dvema leti so nama ponoči tam ukradli ribiško palico in še valovi od vaporetov, vlačilcev drgnejo barko v obalo. Raje mirno spimo za 35 eur...

Brindisi je na petkov večer hrupen. V parku je koncert. V mesto so pridrveli iz bližnje in daljne okolice. Veliko sprehajalcev uživa na lepo urejeni mestni obali.

V piceriji ob znanem stopnišču na koncu rimljanske vie Appie nas postreže starejši natakak, maskota picerije. Pici sta odlični, pivo tudi in ko se vrnemo na barko, Lari tudi nič ne manjka...

pristanišče v Savelletriju

pospravljeni v kot

pomol je letos dobil novo podobo

posadka Atille II

italijanski zajtrk, mortadela in burata

Antonio iz picerije Betty pozdravlja Gregorja

14. maj 2022, sobota

Brindisi, Italija - Erikoussa, Grčija

Od danes dopoldan naprej naj bi 24 ur pihal severo-zahodnik. Nič orkanskega, 2 do 3 bf. Zato se "že" ob 6.30 odpraviva proti Grčiji.

Prvih deset milj motoriramo, nato izvlečeva stari asimetrični špinaker od Kutina, glavno jadro in jadramo in jadramo do 12 milj pred Erikouso. Čez Otrantski kanal je jadrnanje prav kičasto. Prvič ga prejadrava na špi. Vetra je od 3 do 4 bf iz smeri od 300 do 330 °. Malo večji val se privali šele pod Albanijo, kjer se veter obrne na severnik in nagaja našemu pisanemu špiju. Z nočjo ga pospraviva in nadaljujemo skoraj vozal počasneje z genovo in glavnim. Pri Othoniju gre veter počasi spat. V zraku je vedno več vlage. Z jader kaplja in curlja.

Lovske sreče danes ni. Ulovila sva le ogromen polivinil.

Zadnje milje do cilja se prav vlečejo.

marina Approdo dell'Indie v Brindisiju

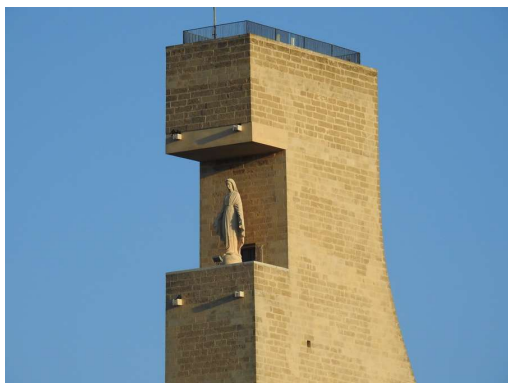
Brindisi, mestna obala

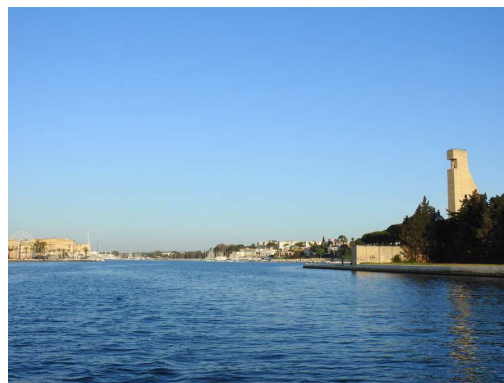
stopnišče na koncu vie Appie

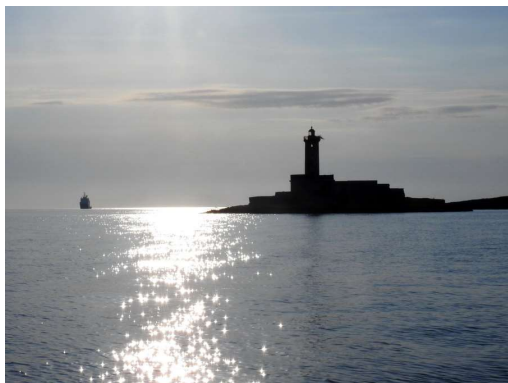
Brindisi

spomenik italijanskim mornarjem v obliki krmila

desno spomenik, levo center mesta

star svetilnik na levi strani vhoda v veliko luko Brindisi

povsod industrija, rafinerije in ribiči

očitno ribe v plitvi umazani vodo so...

7 milj od najbližje obale...

jutri bo polna luna

Mediteran 2022

Jonsko morje

15. maj 2022, nedelja

Erikoussa, Grčija

Ob 3.00 po srednje-evropskem času vkopljemo sidro v peščena tla zaliva Erikousse. Še zdaleč nismo edini. Na sidrišču nas je pet, v marini še nekaj več.

Spimo do 12h po EET (vzhodno-evropski čas (+1h)). V popolni bonaci nas rahlo zibljejo valovi neznanega izvora. Pojemo zajtrk z dobrotami iz Svetega pri Komnu in gremo nazaj spat.

Ob 16h se zbudimo čili in spočiti. Sosedni Francozi čofotajo po morju, kot v tropih. Termometer kaže, da ima voda 20 stopinj. Vsi trije stežka zberemo korajžo za kopanje. In potem tudi mi trije plavamo in čofotamo skoraj pol ure. Morje ima verjetno res 20° pri kobili, kjer je naš termometer, zgornjih 10 cm so toplice. Prvo uživaško kopanje letos.

Pred temo odveslamo na sprehod. Prvič na drugi strani otoka občudujemo morje kot olje namesto penastih valov. V domači taverni nas za lep konec dneva osrečijo z domačo musako, dobrim pivom in wi-fi-jem.

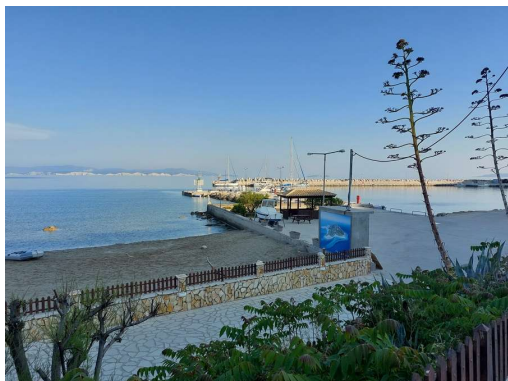
Kmalu spet globoko spimo v naših "vodnih" posteljah.

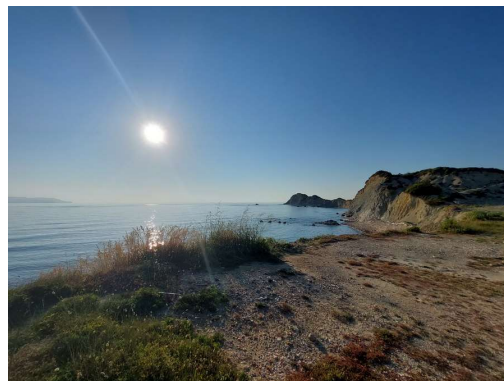
kraške dobrote v Grčiji

Erikoussa, sidrišče

Erikoussa, marina

morje proti Otrantskim vratom

amarilis

16. maj 2022, ponedeljek

Erikoussa - Ermones, Krf

Dobimo obisk. Blizu nas včeraj sidra slovenska barka Sam. Silva in Boris prideta zjutraj na kavo in pridno klepetamo. Namenjena sta na Severne Sporade.

Zahodnik piha obetavno, zato se po obveznem kopanju vsi počasi odpravimo naprej. Sidrišče in marina se izpraznita.

Piha do zahodnega rta Krfa. Visoka obala otoka veter odbije. Mimo Palaiocastritse motoriramo. V zalivih je presenetljivo število jadrnic.

Sidramo na peščeni plaži pod hotelskim naseljem Ermones, 5 milj južno od Palaiocastritsa. Zaliv je odprt in primeren za noči brez vetra. Poleg glavnega sidra kapitan z gumicem vrže še krmno sidro, 8 kilski brus, da smo usmerjeni v valove. Dnevni severo-zahodnik se kmalu po sončnem zahodu obrne v severo-vzhodnik, burin, nočni veter iz otoka.

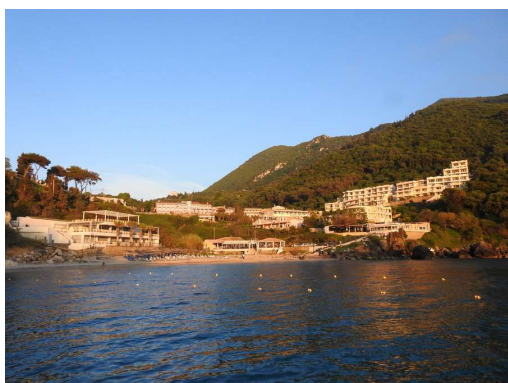
V hotelskem naselju ni veliko gostov. Razsvetljeni sta samo restavraciji na obali. Slišijo se le valovi, ki se razlivajo po peščeni plaži.

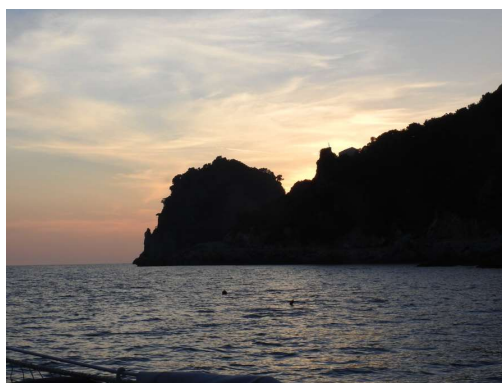
med potjo, Krf

zaliv Ermones

hoteli v hribih, restavracije ob plaži

rt, ki nas ščiti pred severo-vzhodnikom

17. maj 2022, torek

Ermones, Krf - Lakka, Paxos

Zbudimo se šele, ko sonce pokuka izza hribov. Hotelsko naselje je še v megli, barka je mokra. Po kopanju kapitan s težavo izpuli krmno sidro.

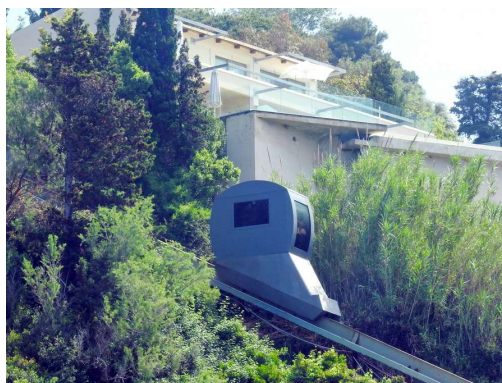
Deset milj brni Yanmar, potem se zbudi zahodnik. Dvigneva glavno in špi. Prav spodobno se premikamo skoraj do Paxosa. Vmes dohitimo Sama. Oboji končamo v prenatrpani Lakki. V velikem zalivu je toliko jadrnic, kot da bi bil avgust. Nekako le najdemo dovolj življenskega prostora za sidranje v plitvo peščeno dno. Nihče ne pomisli na kopanje v turkiznem morju kljub ugodni temperaturi morja...

Zvečer odveslava k sosedom. Klepetamo do naslednjega dne...

Arno se medtem uči čuvanja Lare. Dobro mu gre. Nalaja vsak čoln, ki se Lari preveč približa.

megla nad Ermonesom

hotelsko "dvigalo"

Sam

Lakka

Lakka

18. maj 2022, sreda

Lakka, Paxos - Lefkada, Levkas

Noč je bila mirna. Žurerji na charter barkah so omagali že zvečer. Vetra ni.

Med potjo v Gaios se ustavimo v mirnem zalivu s čisto vodo in malo plavava.

V Gaiosu se veževa na obalo sidro/krma blizu urada Coast Guarda. Grki niso tako "natančni" glede prijave, kot Hrvati. Če na otoku, kjer si prvič pristal v Grčiji, ni aktivnega urada, se prijaviš v naslednji luki, kjer urad je. Bogdan opravi formalnost v 5 minutah. Če prihajaš iz Italije (Šengena), uradnika zanimajo samo ladijski dokumenti (vpisni list, zavarovanje, spisek posadke). Osebnih ni pogledal, ni vprašal za e-Tepai, niti za covidna potrdila, ki niso več potrebna. V uradih in trgovinah je še obvezno nošenje mask, predvidoma do 1. junija. Za postopek prijave v grške vode plačaš 15 eur. Potrdilo tega plačila in potrdilo o plačani taksi eTepai sta najbolj pomembna dokumenta za plovbo po grških vodah.

Po prvem letošnjem frapeju, izplujemo proti Levkasu. Med Paxosom in Antipaxosom ujamemo zahodnik, kasneje severo-zahodnik, na koncu jugo-zahodnik. Jadranje ni prav nič "lagano sportski", kot tisto čez Otrant. Dobo nažiga in neugodno ziba. Nevihte nad kopnim vzpodbudijo veter vse do jakosti 6 bf. Nevihtni oblaki nam grozijo, nad Laro ne pridejo. Dvig mostu/trajekta sv. Maure ob 19h zamudiva, a se tudi ni odprl. Ob 20h se odpre samo za Laro.

V Lefkadi najdeva prosto mesto na pomolu charterja Ionian sailing. Vezana sva lahko do petka, ko se charter barke vračajo. Nimam volje kuhati, čeprav v hladilniku čaka na obdelavo lep kovač iz ribarnice v Gaiosu. Po nasvetu bogdanovega frizerja se sprehodiva na južni konec peš cone, v taverno Obelis. Res je bil pita giros neprimerljivo boljši, kot pri Daltonu ali kjerkoli na obali.

Preden uspeva na barki popiti pijačo za lahko noč, se zbudi burja. Jeklenice zapojejo, dvižnice ropotajo. Srečna, ker sva skrita globoko v luki, mirno zaspiva.

Lakka zjutraj

Paxos je vedno bolj poseljen

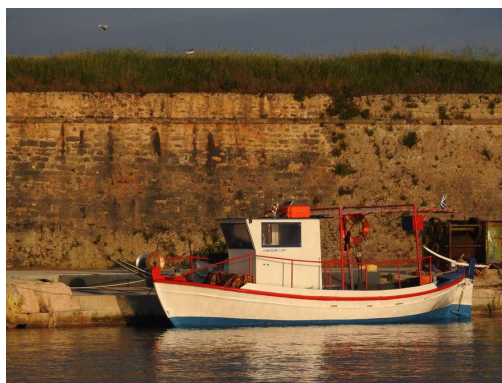
prvi frape letošnje sezone

vrla jadralka

sv. Maura, trdnjava na vhodu v levkaški kanal

ribič grške sorte

19. maj 2022, četrtek

Lefkada, Levkas

Ponoči in zjutraj dobro nažiga, sunki so do 30 vozlov. Dopoldan se veter le malo umiri. Nekaterim barkam na SV obali je popustilo sidro in se rešujejo z motorjem. Lara je dobro pospravljena in prezračena, ker je krma obrnjena v veter.

Bogdan ob 9.10 nastopa pri svojem levkaškem frizerju in se vrne rahlo pomlajen. Sledi akcija montaže izhoda za izčrpavanje črnega tanka, ki traja do popoldan. Moja malenkost se medtem "sprehaja" po trgovinah in obnavlja ladijske zaloge hrane. Po dveh dostavah z Ikea vozičkom je ladijska klet ponovno (pre)napolnjena. V plastičarni končno naletim na ustrezno protidrsko podlogo in ostanek dneva menjam "prte" na mizi v salonu, kapitanovi mizi, v kuhinji.

Za kočirjo je kovač, potem sledi sprehod in za zaključek uspešnega delovnega dne še pivo na glavnem trgu.

20. maj 2022, petek

Lefkada, Levkas - Antisamos, Kefalonia

Jutranji sprehod vodi skozi nekaj navtičnih trgovin, da kapitan nabavi še vse kar mu manjka (za barko). Obiščemo pekarno, spijeva frape. Arno se mora zadovoljiti z vodo in pogledom na mačke. Po kapljici pogovora s sosedoma, fantoma iz Norveške, ki delata na daljavo iz Bavarije 41, izplujemo.

Na črpalki v marini Levkas dolijemo nafto. Cena je 2,18 eur/l. Še dobro, da že na koncu Levkaškega kanala zapiha veter. Najprej nas poganja prijeten severnik, ravno dovolj časa, da napišem zamujene bloge. Pod Meganisijem, se v prelivu med Levkasom in Itako razbesni zahodnik. Do Atokosa rastejo valovi in veter. Ko sunki dosežajo že 28 vozlov, vabo zagrabi močna riba v idealnem trenutku orcanja z malo preveč jadra. Upočasniva z obratom v veter. Riba se močno upira, palica je zelo ukrivljena, laksa je skoraj zmanjkalo. Po nekaj poskusih navijanja laksa, se teža sprostí. Na krov potegnava vabo in prazen zravnani trnek. Poskusiva še enkrat. Na južni strani Atokosa ponovno nekaj zagrabi. Tokrat tisto nekaj pregrizne laks in odplava z vabo vred. Za danes bo dovolj... Ata v ribiški trgovini v Lefkadi je razlagal, da je sedaj čas za barakude, tun še ni. Vab mu je zmanjkalo in nove dobi šele junija. Morda je bila barakuda, vsekakor je bila zelo hitra in močna riba. Naša hitrost jadriranja mimo Atokosa je večkrat preseгла 7 vozlov.

Ob Itaki veter in valovi počasi slabijo in obračajo na maestral. Še vedno hitro potujeva. Odločiva se za prenočevanje v Kozjem zalivu na južnem rtu Itake. V Navionics-u piše, da so bile v zalivu kože opažene samo na charter barkah... Žal je zaliv zaseden. Nadaljujema proti Antisamosu na Kefalonji, točneje odglisirava. V kanalu med Itako in Kefalonijo veter ponovno zapiha s polno močjo.

Antisamos po vodičih za prevladujoči veter ni priporočljiva izbira predvsem, če je močan. Danes vsekakor je in v zalivu posledično ni nikogar. Vseeno sidrava v rahlo poraščeno blatno/peščeno dno na globini 8,4 m. Vulkan prime v prvem poskusu.

Moteče valovanje se medtem, ko skuham večerjo, počasi umirja. Z nočjo zapiha hladen veter po dolini iz visokih gora Kefalonije in nam krmo obrne v ostanke valov maestrala. Barka se umiri. Tišino motijo le kosi, ki pozno v noč žvrgolijo na bližnji obali.

ulica starega dela Lefkade

Citroen Ami 100% electric, 100% plastic fantastic

posledice "pošasti"

primerjava

21. maj 2022, sobota

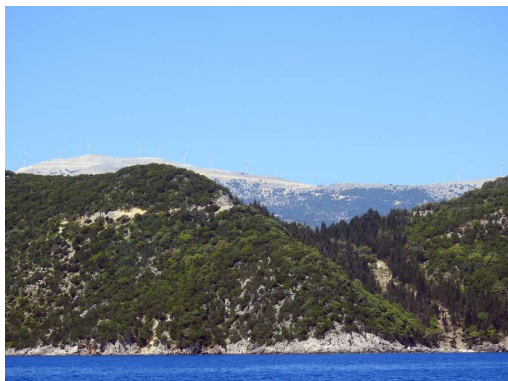
Antisamos, Kefalonia - Porto Roma, Zakintos

Zbudimo se v spokojno jutro. Vzorno urejena velika peščena plaža sameva. Taverne, kjer smo lani pili frape s Ksenijo in Gregorjem, še spijo. Kljub temu, da je sobota, tudi kasneje ni veliko obiskovalcev. Morda jih odvrča temperatura morja. Ima manj kot 20 stopinj. Jutranje plavanje je osvežujoče.

Ob Kefaloniji vetra ni. Ribe skačejo iz morja. Vabe nobena še povoha ne. Pred južnim rtom otoka se vklopi severo-zahodnik in nas poganja do vzhodnega rta Zakintos, nato gre počasi spat.

Ponovno se združijta jadralni poti Sama in Lare. Sidramo pod "še" zaprtim hotelskim kompleksom, pred hotelsko peščeno plažo v peščeno dno dovolj skupaj, da ne bo preveč veslanja.

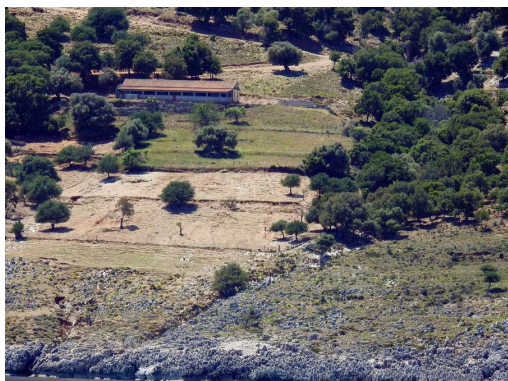
Toliko si imamo za povedat, da lahko samo upamo, da jutri ne bo dežja...

visoke gore Kefalonije

Morda je tale pošast včeraj zagrizla naš trnek, danes pa brije norca iz nas.

kmetija na bregovih Kefalonije

Poros, Kefalonija

Zakintos, glavno mesto otoka

na hotelski plaži v Porto Roma

22. maj 2022, nedelja

Porto Roma, Zakintos - Arpia, Strofades

Zjutraj dežja ni, le gosta megla. Sliši se troblenje trajektov, ki vozijo v veliko pristanišče Zakintos. Načrti o zgodnjem odhodu so splavali po še vedno mrzli vodi.

Sam izpluje pred nami proti Pilosu, midva se po ponovni študiji vremena odločiva za otočje Strofades. Lani nama je priraslo k srcu. Megla se kmalu razkadi. Ko priropotamo iz sence Zakintos, ujamemo veter in prijetno jadramo do Arpie najprej na jugo-zahodnik, kasneje na zahodnik in severo-zahodnik.

Na edinem možnem, kolikor toliko varnem sidrišču na Strofadih, v malem zalivu Arpie, nismo sami. Sidrana je že angleška jadrnica Upshot in na boji so ribiči. Začasno sidrava, potem gre kapitan z gumicem iskat primerno zaplato peska med velikimi skalami. V drugem poskusu jo zadeneva. Sledi še kontrola z masko, ker smo v trenutnem vetru točno pred angleško pločevinko. Izkaže se, da je sidro zakopano v trd pesek z verigo položeno med skale... lahko v miru večerjamo.

Z nočjo se oglasijo artine (vrsta galeba). Žvrgolijo kot bi jokal dojenček. Arna zvok vrže s peclja. Miriva pesjana, morja ne moreva. Počasi zaspimo v lepljivo, vlažno noč.

hotelsko naselje v Porto Roma zjutraj

Arno se pogovarja s prijatelji

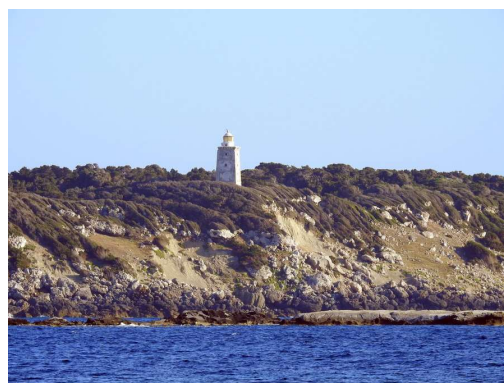
Sam izginja proti Pilosu

vzhodna obala Zakintosa

samostan na otoku Stranfani, Strofades obnavljajo

glavni svetilnik na Stranfaniju

23. maj 2022, ponedeljek

Arpia, Strofades - zaliv Navarino, Peloponez

Zjutraj je morje bolj mirno, z Lare kaplja in curlja. Počasno prebujanje prekine ugotovitev, da se nam je sidrna veriga ponoči zataknila pod skale. Po prvem poskusu reševanja situacija ne izgleda rožnato. Kapitan izvleče vse možne vrvi, kavlje in se poda z masko in plavutmi v precej mrzlo akcijo. Še preden uspejemo verigo razbremeniti z motorjem, se le ta čudežno sprosti. Očitno je že prejšnje reševanje skalo, pod katero je bila zagozdena, dovolj razmajalo. Potresa ni bilo. (Strofadesi so najbolj potresno območje v Sredozemlju. Kar pravzaprav ni čudno, saj je nedaleč od njih tudi najbolj globoka luknja v Sredozemlju -3180 m).

Končno pride na vrsto izlet na otok. Arno se ob pristanku na trdnih tleh skoraj zmeša. Veselo dirja in skače kot zajček po peščeni plaži, med valovi, iz skale na skalo. Med gostim grmovjem se vije ozka stezica do edine hiše in cerkvice na vrhu otoka. Hiša je porušena, cerkvice vzdrževana. Prebivalci so že davno odšli. Otok ima vodo iz vodnjakov na polju pod cerkvico in mali mandrač na zahodni strani, zaščiten z množico čeri, kjer je plitva voda vedno mirna. Tu so prenočili včerajšnji ribiči.

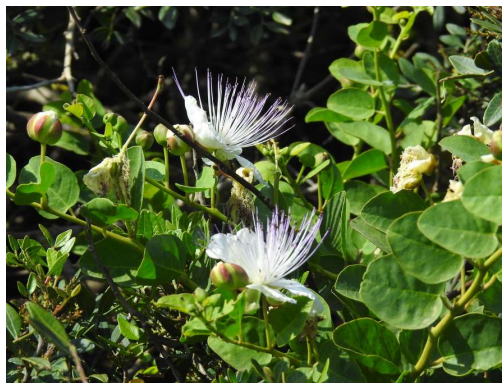
Ko se vračava na barko, se ustaviva pri ribičih. Medtem so se ponovno privezali na bojo. Kupiva 3 papagajke, dobiva štiri in še ribo za Arna. Bogdan jim kasneje nese steklenico vina. Dobi velikega polža v katerem stanuje rak.

Izpljeva in kaj kmalu razpreva jadra. Proti Pilosu večino poti lepo jadramo na zahodnik, ki žal noče postati napovedani JZ, ampak je vedno bolj SZ. Pripraviva pozen "zajtrk", čistiva ribe, skuha rakca, da očistiva školjko. Romantika ni večna. Pri otoku Proti se veter začne muhasto obračati. Poskusiva z metuljem, ne gre, pol krme, ne gre. Jadra v vedno večjih valovih vedno bolj prazna plapolajo, bum preletava, veter noče več sodelovati, skoraj izdihne. Kapitan bi še kar čakal na boljše čase, meni je škoda jader in bi vklopila motor, Arno bi se na vse skupaj pokakal in tudi se (na svojo ladijsko travo). Vendarle aktiviramo Janmarja in se še 3 ure valimo proti zalivu Navarino, Pilosu.

Takoj za slikovitim vstopom v zaliv, dobimo sporočilo, da nas na severnem koncu že čaka ohlajena pijača. Prijazen Sam. Tokrat se žalostna dogovoriva za jutraj. Dan je bil dolg. Ribe se še niso uspele speči. Po večerji smo vsi trije kmalu v komi. Danes bo mirna noč.

sidrišče ob Arpii

kapre so začele cveteti

polje z vodnjaki

ostanki hiške in cerkvice

cerkvice na Arpii

notranjost

pomladne barve zelenja

včasih so bili na Arpii zajci

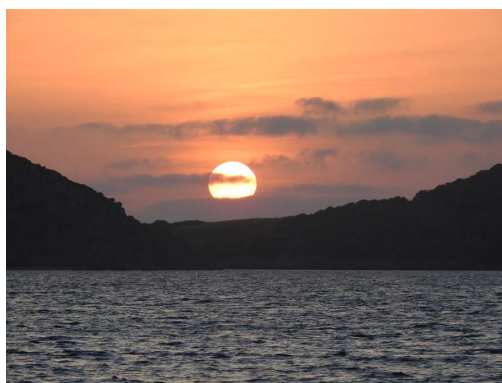
kapelica v čast mornarjem

sidrišče Arpia

samostan iz 13 st obnavljajo, zadnji potres ga je skoraj porušil

sončni zahod v zalivu Navarino

24. maj 2022, torek

Zaliv Navarino - Finikounda, Peloponez

Dobro naspani odveslamo na kavo na Sama. Klepet se zavleče in ob 13h dvigneva sidro.

Severo-zahodnik vzpodbudno piha 17 vozlov. Žal samo do prvega hriba. Motoriramo do zahodnega prsta Peloponeza, ki ga brani mogočna beneška utrdba Methoni. V prelivu med kopnim in Sapientzo ujamemo veter. Samo na genovo hitro vplujemo v zaliv Finikounde, ki je naš današnji cilj.

Malce spretnosti je potrebno, da se vežeš na zunanjo stran pomola počitniškega mesteca. Ker to počneva že tretjič, se dobro znajdeva. Ob zunanji strani pomola so skale. Sestop na kopno je preko gumica.

Pomol so enkrat v zadnjih dveh letih, odkar sva bila zadnjič tu, na novo prekrili z betonom in z dolivanjem vode bolj slabo kaže. Na notranji strani pomola domujejo ribiči. Kasneje tam odkrijeva delujočo pipo in Bogdan sredi noči dopolni vodni rezervoar na kantice.

V plitvem peščenem zalivu pred mestno plažo so sidrane tri jadrnice. Zvečer pripluje še ena. Vse so nemške. Toliko nemških jadrnic, kot sva jih v Grčiji srečala do sedaj, prejšnja leta nisva srečala na celi grški plovbi.

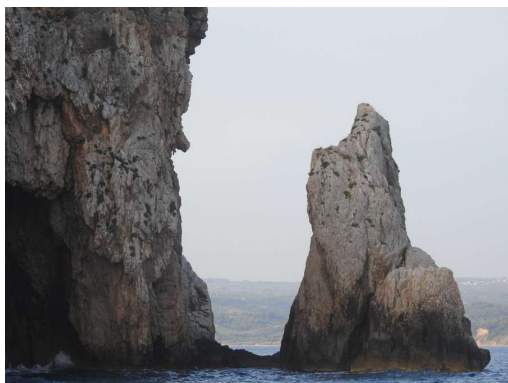
Pravega počitniškega utripa tudi tu še ni. V gostilnah je precej več domačinov, kot turistov.

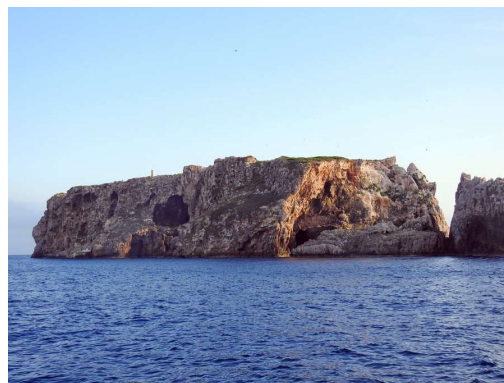
takole sva se včeraj prikotalila v zaliv Navarino, v ozadju Pilos in njegova trdnjava

zaliv varujejo divji otoki

skale pred ozkim vhodom v zaliv

pogled nazaj

posadka Sama se odloči še en dan uživati v mirnih vodah Navarina; možnosti za sprehode tu ne manjka

Navarino

vračamo se na odprto morje

Methoni, trdnjava na koncu zahodnega prsta Peloponeza

Finikounda

Finikounda, večerni sprehod

25. maj 2022, sreda

Finikounda - Mezapo, Mani, Peloponez

Ob 9h sva že v novem, bleščečem, vaškem supermarketu. Dobro so založeni, cene so enake lanskim. Dopolnimo zaloge in izplujemo.

Južno, po kanalu mimo Methonija se vidijo penasti valovi. Že na privezu skrajšava glavno jadro in do otoka Venetico motoriramo. Tam nas ujame rahel zahodnik. Postaviva asimetrični špi in do polotoka Mani prav lepo jadramo s hitrostjo od 3 do 5 vozlov. Kapo Grosso, ogromna gora pred koncem polotoka, veter ustavi. Zadnje milje do Mezapa motoriramo.

Mezapo je bila gusarska naselbina, zaradi malega naravnega pristanišča, ki ga ne vidiš, dokler nisi pred vhom vanj. Z jadrnico vanj ne moreš, oziroma lahko bi šel, samo privezati se nimaš kam. Zalivček je poln muringov za domačinske čolne, za sidranje je premalo prostora. Morje pred vasico je polno čeri. Po nasvetu ribičev, sidrava pred vhom v mandraček. Izkaže se kot najbolj mirna možnost. Kapitan si je Mezapo že dolgo želel obiskati. Danes je morje precej mirno, tako da bomo tisto "malenkost" neizogibnega valovanja nekako preživeli.

Bogdan gre raziskovat kopno že med kuhanjem večerje. Midva z Arnom prideva na vrsto jutri.

še ena nočna s Finikounde

ribiči se vračajo, v Grčiji je to družinsko početje (mama+ata)

Larin privez v Finikoundi

Mezapo

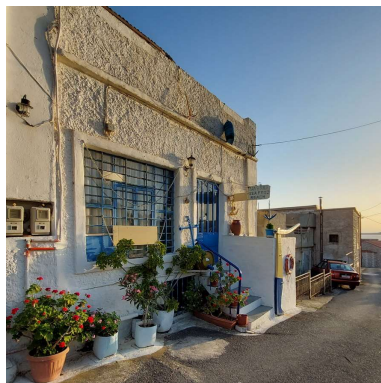
kapitan gre raziskovat

naravni mandraček

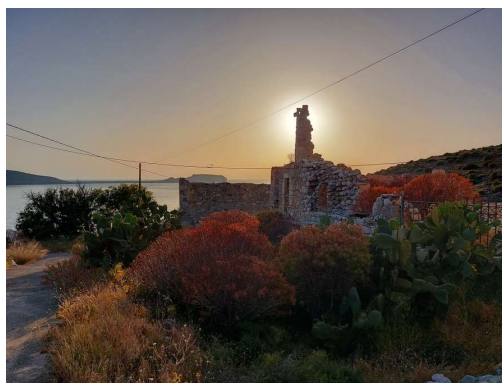
pogled z vasic

Mezapo ima eno taverno, danes je zaprta...

ima cerkev

in kar nekaj ruševin

novogradnje za turiste v Mani stilu

Lara sidrana pred vasjo

26. maj 2022, četrtek

Mezapo, Mani - Palaiokastro, Peloponez

Vaška taverna tudi zjutraj ni bila odprta. Po kratkem sprehodu izplujemo.

Danes lahko motoriramo prav pod 200 metorskimi, navpičnimi stenami Capa Grosso. Mogočna skala, ki mogočno odbija valove in veter - kadar so. Za rtom Tainaro na srednjem prstu Peloponeza se vklopi veter in je vklopljen do rta Fragos na jugu otoka Elafonissos. Hitro potujemo malo na metulja, večinoma polkrma.

V Lakonskem zalivu je na čakanju na nafto ali plin 11 tankerjev in en kruzer brez gostov. Najbrž delajo krogce. Na 1000 m globokem morju se težko sidrajo.

Odločiva se za Palaiokastro, pristanišče zaščiteno skoraj od vseh vetrov. Jutri bodo morda zapihali severni vetrovi in bova počakala, da minejo. Okoli zloglasnega rta Malea, vzhodni prst Peloponeza, ni prav prijetno jadrati v veter.

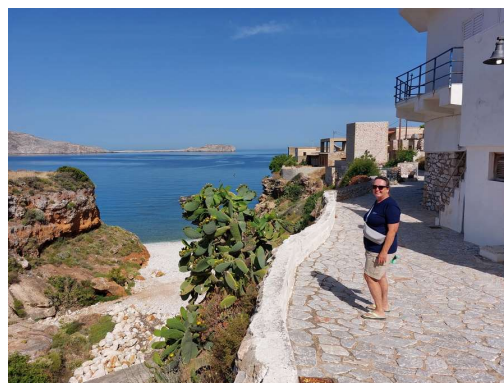
Mezapo zjutraj

drča za čolne je izklesana iz žive skale

modrina vode v naravni lučici je neverjetna

poleg vasice je mala plaža

Lara sidrana pred vasjo Mezapo

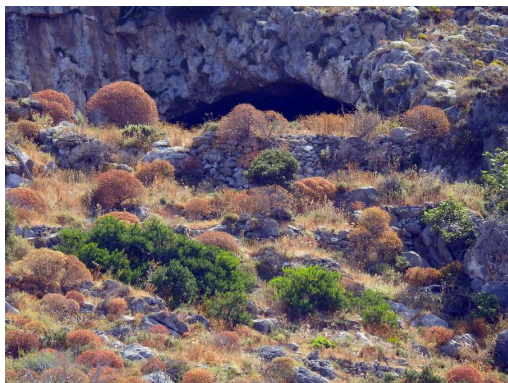
Mezapo pod hribi polotoka Mani

srečujeva različne pasme ribičev

Capo Grosso, n.m. višina skale je 250 m

jama, kjer so pirati skrivali zaklade

Mani

svetilnik na rtu Tainaro, verjetno najjužnejša točka letošnjega potepanja

tale boks tankerje in kruzerje, vezan je na koncu pomola v Palaiokastru

27. maj 2022, petek

Palaiokastro, Peloponez

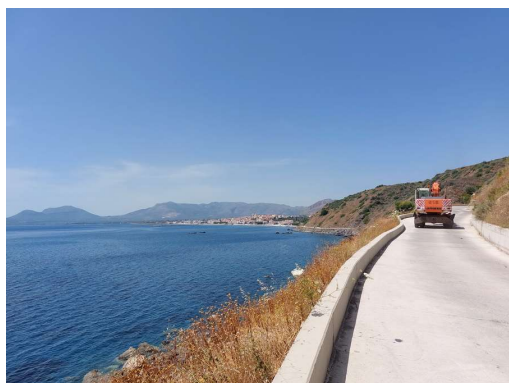
Kamor seže oko je bonaca. Nobenih sledi o severnih vetrovih.

Gremo na frape v bližnje mesto Neapolis, oddaljeno 4 km. Do tja vodi lepa betonska cesta brez sence. Frape je zelo bil osvežujoč. V mestecu najdeš vse, celo RF žico, ki si jo je kapitan že dolgo želel. Pot nazaj je bila krajša... Sledilo je kopanje v 20 stopinjskem morju. Glede na temperature morja v prejšnjih dneh, so to toplice.

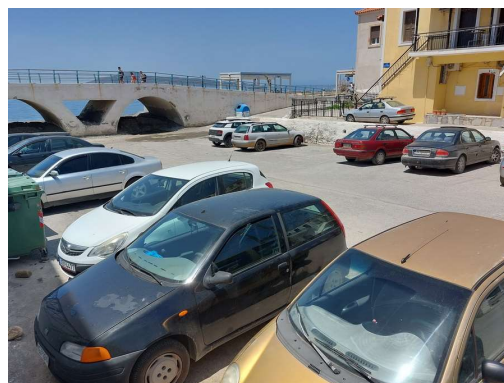
Čez dan so temperature tja do 28°, zvečer se hitro ohladi. Ponoči je prijetnih 18°, kolikor jih ima tudi morje. Komarji so že močno aktivni. Pomaga samo špirala, žvižgačev ne slišijo. So neka naglušna vrsta.

Medtem, ko nas ni bilo na barki, so uspeli z bagerjem poglobiti mali ribiški mandrač. Zvečer je na vrsti strokovni ogled domačinov. Tisti, ki ne gledajo v mandrač, imajo vsakodnevni zbor pod edinim drevesom, tamarisom, na obali pristanišča.

Posvetiva se hišnim opravilom, prehranjevanju in večernemu kopanju....

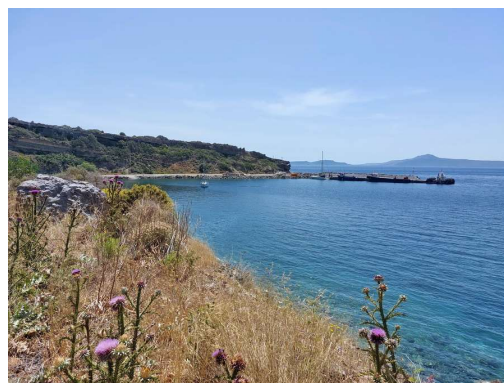
na poti v Neapolis

parking v suhi strugi sredi mesta

stopnice, ki jih slika vsak turist...

bližamo se Palaiokastru in Lari

skala nad pristaniščem

večerni Neapolis iz Palaiokastra

vsakodnevno zbirno mesto domačinov

sončni zahod izza valobrana

Mediteran 2022

Egejsko morje

28. maj 2022, sobota

Palaiokastro - Profitis Ilias - Monemvasia

Med dviganjem gumica na krov opaziva na rahlo poraslem dnu premikajočo polivinil vrečko. Ni vrečka, prav lepa hoba je. Čoln gre nazaj v vodo z Bogdan in rakom za lovit hobotnice. Po uri delanja krogcev po pristanišču lovec obupa in končno dvigne sidro.

Vetra ni. Pristaneva v malem mandraču vasice Profitis Ilias tik pred rtom Malea. Opisal nama ga je Dimitrij, edini grški lastnik enake barke, kot je najina. Danes so idealni pogoji za pristanek in potešitev radovednosti našega kapitana. Na zunanjem pomolu/valobranu je prostora za dve barki. Da se bočno vezati tudi na zahodni del pomola, vendar globine niso preverjene. Januarja so imeli 11 bf vetra z juga in ogromne valove, ki so preko valobrana v pristanišče prinesli nekaj skal. Vhod v pristanišče je ozek, dovolj globine je le ob pomolu. Vplujeva vzvratno. Vroče je kot v peklu. Odkorakamo na ogled vasice. Večina hiš so vikendice. Ne premorejo ne taverne, ne trgovine. Ko kapitan izvleče iz ribiča, ki je parkiran pred nami, dovolj informacij o mandraču in je ostali del posadke že mehko kuhan, izplujemo.

Za zloglasnim rtom Malea končno zapiha jugo-vzhodnik, na katerega sva čakala. Skoraj do Monemvasije jadramo. Mali HR 30 razobesi špi in nas prehititi. Kakšni 2 milj pred nami vpluje v "marino" Monemvasia in prav hitro iz nje tudi izpluje. V marini je parkiran ogromen "skalomet" (bager po domače). Če ni prostora za HR-ja, ga tudi za nas ne bo. Zaplujemo okoli velike skale na severno sidrišče. Prihranil nam je nekaj milj.

Na sidrišču je 5 jadrnic, med njimi tudi nemška Mar y Sol iz Palaiokastra. Primerno mesto najdemo v četrtem poskusu, ker so "idealna" mesta že zasedena.

Tik pred spanjem se nad nami razstreli lep ognjemet, ki ga Arno komaj preživi... Vzrok praznovanja nama ni znan...

Profitis Ilias z valobrana

plitev del zaliva za male čolne

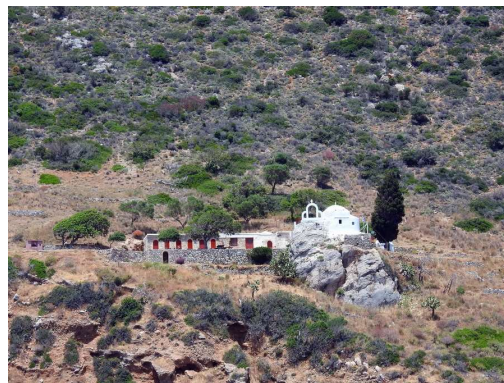
čisto na dnu zaliva

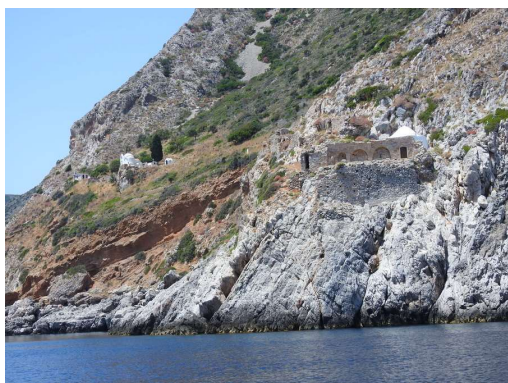
glavni trg

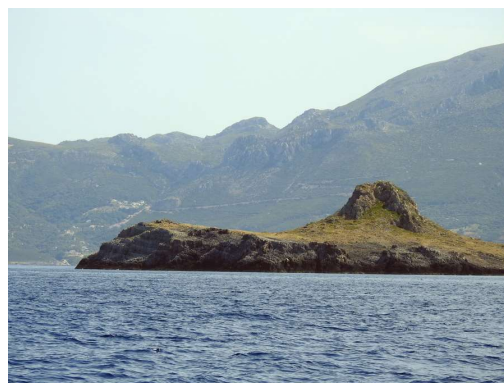
vikendica

samostan na rtu Malea

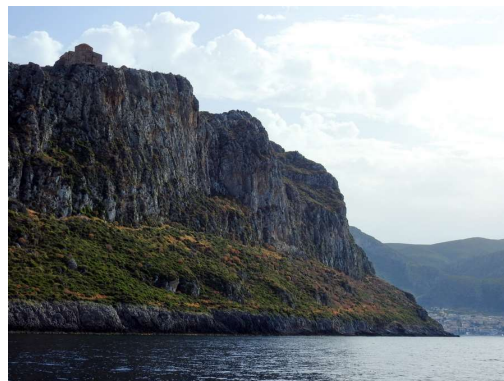
in še eden za samotarje v živi skali

polotok Kamela

utrjeno mesto Monemvasia

s severne strani polotoka (otoka)

cerkev nad mestom od severa

pogled na polotok s sidrišča

29. maj 2022, nedelja

Monemvasia - Porto Kheli

Veslanje na obalo je danes konkretna jutranja telovadba. Konkretno piha s hribov, okrašenih s puhastimi oblaki.

Monemvasia je na nedeljsko jutro zapuščena vas. Domačini se prebujajo zelo počasi. Opaziti je le nekaj raziskujočih potnikov s kruzerice, ki se je ponoči sidrala pred marino.

Marino povečujejo. Ob glavnem pomolu/valobranu stoji velik "kamnomet". Pomol izgleda podaljšan. Najbolj zunanji del ima proti odprtemu morju nasut nov, višji hrib skal. Notranjost pred prvim pomolom s kopnega izgleda poglobljena, proti mestu nasipajo veliko ploščad. Vezati se je mogoče samo v notranjem bazenu. Pomolček je zaseden z domačini, drugje so jadrnice in motornjaki vezani bočno, kot da so edini gosti daleč naokoli. Zato ni prostora. Zanimivo in izvedljivo bi se bilo vezati sidro/krma med dve plovili...

Ob 12h pokrajšava glavno jadro na drugo kratico in izplujeva na raketni pogon. Celo pot se pretepava s krmnimi, južnimi vetrovi, lepšimi in gršimi valovi. Pred Spetzijem se veter izklopi, za Spetzijem se vklopi severnik. Še pravočasno na Navtexu opaziva novo vremensko. Ponoči naj bi bil močan SZ veter. Pozabiva na Zogerio na Spetziju in sidro vkopljeva v mivkasto dno Porto Khelija.

Zibanja je bilo danes več kot dovolj. V Porto Kheliju je voda mirna tudi, ko še pred spanjem zapiha močan veter iz severo-zahoda.

Lara v Monemvasiji

gradi se nova marina

žal "še" nimava drona

prazne nedeljske ulice

šef gre v akcijo (trgovino)

oblaki nad Peloponezom

večerni Porto Kheli

lastovke imajo žur na naših škotinah - dokler jih ne zagleda Arno

30. maj 2022, ponedeljek

Porto Kheli - Dokos

Ponoči se dogaja prava drama. Vse je krvavo. Bogdan dobro uro bije bitko s komarji, ki jih močan veter prav nič ne ovira pri napadu. Pobije jih na desetine in zmaga. Do jutra si nobeden več ne drzne zabrenčati.

Že navsezgodaj je vroče. Na sprehodu po vasici nismo daleč od sončarice. Ko vse obletamo in nabavimo, se zrušimo v senco taverne. Dolgo srkava frape, Arno vodo z ledom. Današnji cilj je otok Dokos, oddaljen 15 milj. Ne mudi se nam pretirano.

Na tem koncu Grčije je obala zelo lepa, razgibana, zelena. Temu primerna je gostota počitniških hiš, hotelov in vsakovrstnih plovil.

Motoriramo do prvega rta, kjer ujamemo ugodno smer vetra, nato do sidrišča kičasto jadramo. Na Dokosu naju preseneti število plovil, charter jadrnic. Gužva. Ker sva majhna, se zrineva v najbolj zahodni prst, najbolj zahodnega zalivčka edinega velikega zaliva na Dokosu. Sidrava in se veževa na obalo. Kasneje se nam na bok prisloni Sam. V zalivčku je pred temo 12 jadrnic, kot Meganisi v sezoni ali Dalmacija kadarkoli...

Kopanje, večerja in klepetanje pozno v noč. Močno trpimo....

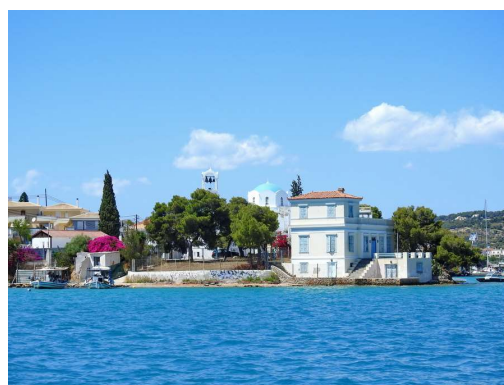
Porto Kheli

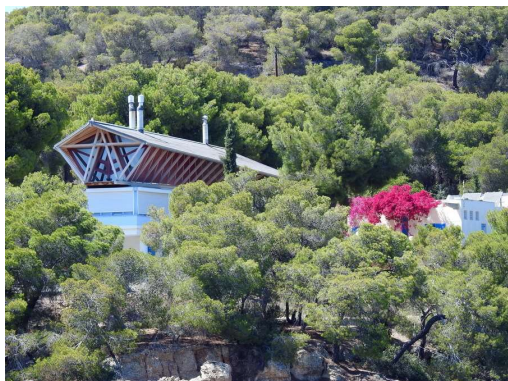
Porto Kheli

Porto Kheli

Porto Kheli, odhajamo

vila čira-čara

vili malo drugače

lepotica na morju pred Spetzijem

Join The Crew, nemška jadralna združba za mladino, nasprotje party sailingu, morje jemljejo nemško resno

Sam in Lara, poslednja pred plitvo vodo

zapuščeni objekti

31. maj 2022, torek

Dokos - Poros, Poros

Morje ima še vedno okoli 21°, zvečer malo več, zjutraj včasih precej manj. Občasno mimo priplava kakšna meduza, zaenkrat le posamezni primerki. Plavanje je vseeno vabljivo.

Bogdan raziskuje okolico. Kot naročena priplujeta dva domačina, zalivat limone in pomaranče. In izve vse. Ruševine na dnu zaliva so bile oljarna. Na otoku so pridelali veliko dobrega olja. Danes ni obiralcev, obdelovalcev in gojenje oljk na otokih se ne izplača več. Oljke so donosne samo v namakanih velikih nasadih na ravnem.

Po kavici s posadko Sama izplujemo. Vetra je malo, malo motorja, malo jader. Sidro vrževa v severo-zahodnem zalivu za mestom Poros, pred stadionom pomorske šole. Vrli kadeti imajo popoldansko učno uro, strojev korak v delovni uniformi pri 31° - z maskami.

Valovanje morja v zalivu ni motilno, globina primerna za sidranje, sami smo.

Po večerji prvič na našo novo gumico natakne motorček in se odpeljemo do obale. Center Porosa ni daleč. Dobro uro pešačimo po živahnem mestu. Na privezih ni bark larine velikosti. V "Ikea" čandleriji najdemo iskani vijak, tik preden jo zaprejo.

Na poti nazaj močno sanjava o hladnem pivu. Ni nama usojeno. Ko pripešačimo do obale s taverno in našo gumico ugotoviva, da se je naredil zoprni val, ki buta naš čoln v betonski pomol. Ni kaj, odveževa čoln in odpeljemo se nazaj na Laro na hladen gin-tonic. Lare ni prav nič premetavalo...

Dokos

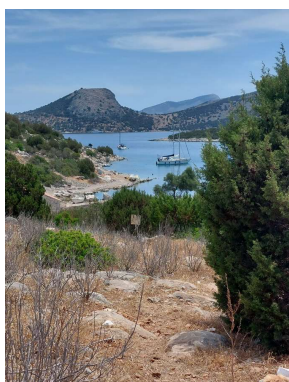
hiša ima le še občasne prebivalce

nekdaj je bila to oljarna

oljke stare tudi več kot 200 let

naš zalivček

zvonik

cerkev

notranjost

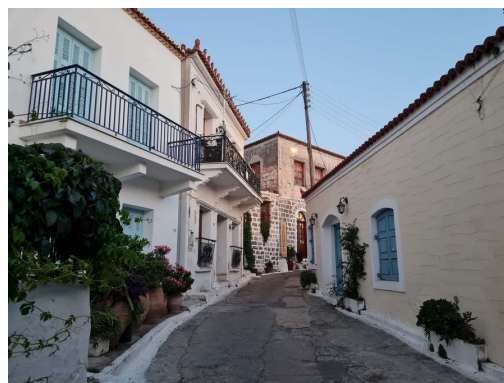
še zadnji pogled

Sam, nasvidenje do naslednjic

trpežni kadeti

ulice starega dela Porosa